

יוסף חסדי ורחל

1575

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי יוסף ורחל" (בהשתתפות כולל "חוני המעל")
העלון לע"נ אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויה ז"ל שנלב"ע ביום ז' סיון התשנ"ב
ואימי מורתי רחל בת איזה סויה ע"ה שנלב"ע ביום כז' מרחשון התשע"ז

בת שלום

שבת כז' אלול ה-תשפ"ה
פרשה: נצבים
הפטרה: שוש אשיש
המולד לחודש תשרי
יום שני בשעה: 10:12
ז' - 7 חלקים

הדלקת נרות - 18:20
צאת השבת - 19:11
ר"ת: 19:55

הדלקת נרות בשבת הבאה 18:11

שבת	נצבים
5:14 <	5:08 <
5:21 <	5:15 <
6:33 <	6:29 <
12:32 <	12:35 <
13:02 <	13:05 <
18:31 <	18:41 <

העלון לרפואת

"נפש בעבור לחם"

בתפילת ראש-השנה נאמר
"בנפשו יביא לחמו". הגלות
המרה הביאה לצערנו את
היהודי לידי כך, שברדיפה
אחר כיכר הלחם הוא אנוס
תכופות לשלם את המחיר
היקר ביותר - לוותר על
הרבה מן היהדות, לתת את
נשמתו בעבור לחמו.

העלון לרפואת
מנשה בר דוד ובוריה
מרת אחותי דינה בת רחל
לע"נ תמי' שלום בר שמחה ז"ל
חמותי מרים בת רחל ע"ה
הרוצה להקדיש את העלון או חלקו
בטל... 052-5079555

"אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים"

"היום הרת עולם היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם אם
כבנים אם כעבדים, אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים ואם
כעבדים - עיננו לך תלויות עד שתחוננו ותוציא לאור משפטנו
קדוש".

כשאנו עומדים להתפלל ביום ראש השנה צריכים לבטוח
בחסדי אבות ראשונים כמאמר הפייטן "בחסדי אבות ראשונים אנו
בטוחים". עלינו לאחוז בדרכי אבות ולהתפלל מעומקא דליבא
ולחזור בתשובה שלימה, ולהזכיר ולזכור את עקדתו של יצחק אבינו
ע"ה שהיתה ביום זה. וכמאמר חז"ל: אמר ר' אבהו למה תוקעין
בשופר של איל אמר הקב"ה תקעו לפני בשופר של אייל כדי שאזכור
לכם עקידת יצחק בן אברהם ומעלה אני עליכם כאילו עקדתם
עצמכם לפני. היינו, שאנו צריכים לעמוד בראש השנה בלב נשבר
ונרכא ובפנים צוהלות. לב נשבר - להתחרט על המעשים הרעים
ולקבל עלינו מכאן ולהבא חושבנא טבא. פנים צוהלות - כי יש לנו
במי לבטוח - בחסדי אבות ראשונים. בתקיעת שופר יחדד האיש
וילפת בבחינת מה שאמר הרמב"ם "עורו ישנים משנתכם". זכות
גדולה היא לנו שהקב"ה זוכר לנו עקידת יצחק, ובלבד שגם אנו
נעקוד עצמינו לפניו, כלומר לא ללכת אחר תאוותיו, אלא יש
להתגבר ולעקוד את התאוות וללכת בדרכי ה'. וכשאמר "היום
הרת עולם", נהיה חשובים לפניו כבנים ולא כעבדים.

אב מצפה מבן שיבקש ממנו סליחה וכשהוא מבקש האב מיד
מוחל לו, ההתעוררות צריכה לבוא מהבן, כדי להגיע לכך תקנו לנו
אנשי כנסת הגדולה לומר שלוש פעמים בכל יום "השיבנו אבינו
לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלימה לפניך".
עלינו לקבל על עצמינו לקבוע עתים לתורה, לקיים מצוות בין
אדם למקום ובין אדם לחבירו, וכך נגיע לדרגה של תשובה שלימה.
יהי רצון שנזכה לשנה טובה ומבורכת, שנה שידבר שונאינו
תחתינו, ויציילו מידם, לשנה גשומה, שנה שהקב"ה ימלא כל
משאלות לבנו לעבודתו יתברך בעושר ואושר, ברכה והצלחה,
ברוחניות ובגשמיות. תזכו לשנים רבות נעימות וטובות, כתיבה
וחתימה טובה ונוכה לביאת הגואל ולבני אריאל, אמן כן יהי רצון.

(מדברי הראשון לציון, הרב מרדכי אליהו זצוק"ל)

"שכרו של קדיש" ג'

ספר לרפואת

"קדיש, קדיש, קדיש, עשירי לקדיש".

הם הסתובבו לאחר. בפתחו של אחד הבתים, ששימש גם כבית כנסת
לעת מצוא, עמד יהודי ומבט מתחנן בעיניו.

"סיימנו לקרוא זה עתה את הזהר הקדוש", אמר, "ואנו רוצים לומר
קדיש. אנו זקוקים לעשירי, שישלים לנו למניין".

לרגע חככו השניים בדעתם. גם כך הם מאחרים, ומי יודע, אולי הם
עוד עשויים להפסיד מציאה כשרה. לא חבל? ומנגד, קדיש, זקוקים
להם, להשלים מניין לאמירת קדיש, האם יוכלו לסרב לכך?
ההתלבטות לא נמשכה זמן רב. ניסים, שמלכתחילה היה קצר
רוח, גמר אומר להמשיך בדרכו.

"אני אינני מחוייב להשלים קדיש", פלט קצרות באוזני רעהו,
"ומנגד, אני מחוייב לפרנסתי ולפרנסת בני ביתי".

"אבל מדובר בסך הכול באמירת קדיש", ניסה יחזקאל, המתון
יותר. לשכנע, "זה יקח רק כמה דקות".

"אולי", העיר ניסים, "יכול להיות שהם יבקשו אחר כך שנישאר
לתפילת מנחה, וגם לתפילת ערבית. לא. אני ממשיך בדרכי, אתה
רוצה? תישאר כאן".

בכך. למעשה, נחתם הוויכוח. ניסים המשיך בדרכו, ואילו יחזקאל
סב על עקביו ונכנס לבית הכנסת, שאפלולית מה שדרה בו.

"או, ברוך הבא", קידמוהו הנוכחים במאור פנים, "אפשר להגיד
קדיש".

הם היו תשעה אנשים, ספרי זוהר בידיהם וכמה מהם קמו והחלו
באמירת הקדיש.

לא, הם לא ביקשו ממנו להישאר לתפילת מנחה ובוודאי שלא
לתפילת ערבית. אבל כאשר יצא יחזקאל אל הרחוב, ותר אחר
דמותו של ניסים חברו, אולי יבחין בה ממרחק, העלו מבטיו חרס.
ניסים לא נראה בכל האופק.

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Shofar" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

לוח שנה

לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 17 ש"ח.
כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 12 ש"ח.
הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251 הכמות מוגבלת

מנויים: לקבלת העלון חנים במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

חובת הלב

הלכות הנחת תבשיל על האש מערב שבת על מנת
שיתבשל בשבת (שהייה)
והלכות חימום תבשיל בשבת (חזרה)
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

דיני תבשיל שנתבשל באיסור שהייה

ומכל מקום אם אין לו שום דבר מאכל אחר לאכול אלא רק אותו תבשיל שהניחו מערב שבת על גבי אש גלויה כשעדיין לא היה ראוי לאכילה מדוחק, ואין לו אף פת ושאר מיני מאכל, ואם לא יאכלנו יצטרך להתענות בשבת, (ועיין בשלחן ערוך סימן רפח סעיף א' שאסור להתענות בשבת), אם עשה כן בשוגג מותר לאכול תבשיל זה בשבת. ואם הניח על גבי אש גלויה או על גבי כירה שאינה גרופה וקטומה תבשיל שכבר התחיל להתבשל אבל עדיין אינו ראוי לאכילה מדוחק, והיה הדבר לצורך סעודת שבת בבוקר, במקום צורך יש להקל לאוכלו בסעודת שבת שחרית, ואפילו יש לו עוד תבשילים אחרים.

ויש אומרים שתבשיל שנעשה בו איסור שהייה, אפילו בשוגג, (דהיינו כשהניחו על גבי אש גלויה סמוך לכניסת שבת בשעה שהתחיל להתבשל ועדיין אינו ראוי לאכילה אפילו מדוחק), אסור לאכול מאותו תבשיל בשבת אף לאחרים, ויש אומרים שבעשה כן בשוגג לא נאסר תבשיל זה אלא למי שעשה כן בעצמו, והמיקל בזה לאחרים יש לו על מה שיסמוך, ורק בעשה כן במזיד נאסר תבשיל זה באכילה בשבת אף לאחרים.

ומכל מקום דין בני ביתו וכל מי שנעשה איסור השהייה בשבילו, כדין אותו שעשה את איסור השהייה, ואפילו כשהיה הדבר בשוגג.

כט. כל תבשיל שאסור לאוכלו בשבת מחמת שעבר על איסור שהייה, אסור לאוכלו גם במוצאי שבת עד שיעבור שיעור זמן "בכדי שיעשו", דהיינו עד שיעבור כשיעור הזמן שבו נתבשל התבשיל אחר כניסת השבת.

ולענין תבשיל שחיממוהו בשבת באיסור על ידי יהודי, יבואר להלן (סעיף מד), ודיני תבשיל שנתחמם בשבת באיסור על ידי גוי יבואר להלן (סעיף נד והלאה).

איסור חימום תבשיל על אש גלויה בשבת

ל. אסרו חכמים לחמם בשבת תבשיל על גבי אש גלויה, ויש אומרים שטעם האיסור הוא מפני שנראה כמבשל בשבת. ויש אומרים שטעם האיסור הוא מפני שיש לחוש לשמא יחתה בנחלים, דהיינו שיבוא להגביה או להנמיך את האש בשבת, ויעבור על איסור הבערה בשבת.

מזהב, מעץ או מאבן, נתבארה יפה בפיו של הגאון רבי שלמה צדוק, וכה הם דבריו:

הוצרכה התורה לכתוב גם כסף וגם זהב, גם עץ וגם אבן – כדי לרמוז שאפילו רק להתפעל ולהתרשם משפע הכסף והזהב שעליהם או ממעשי אומנות שבהם, הרי שהדבר אסור בתכלית. וכל כך למה? מכיון שהפניית המחשבה והרהור בענינים, עשוי להביא לידי טעות, וגם נרמז בזה שכסף וזהב וההצלחה אשר עמם הוא המביא לטעות אחר שיקוציהם וגילוליהם. "לא בשמים היא"

מסופר על הגאון רבי זלמן מוולוז'ין זצ"ל, שפעם אחת גברה בלבו תשווקה גדולה ונפלאה ללמוד באיזה ספר יקר, אך היה מבדיל בינו לבין הספר ארגו גדול משא שלשה אנשים.

הלך הוא בבית, אחת הנה ואחת הנה, והחל לשנות ולשלוש לימוד המאמר בגמרא "לא בשמים היא – שאם בשמים היא אתה צריך לעלות אחריה, ואם מעבר לים היא אתה צריך לעבור אחריה", והיה משנן מאמר זה באהבה עזה אשר אין כח בשפת בשר ודם לספר אותה, ובקולו הנעים והערב עד מאוד המסוגל לעורר חיבה יתירה בינו לבין אביו שבשמים.

עד שהרגיש בקרבו אומץ רוח וגבורה, ורץ בכוחו בחיפזון רב כאשר ידאה הנשר אל הארגו, והגביה אותו לבדו בלי עזר ומשען ולקח את הספר. ויהי לנס ולפלא בעין כל רואיו.

"מי יעלה לנו השמימה"

"מי יעלה לנו השמימה". ראשי תיבות: "מילה". לרמז שבזכות מילה עלה משה לשמים לקבל תורה.

"אתם נצבים היום כלכם"

במדרש אגדה נאמר: "למה נסמכה פרשת אתם נצבים – לקללות? לפי ששמעו ישראל מאה קללות חסר שנים, חוץ ממ"ט שבתורת כהנים, הוריקו פניהם ואמרו: מי יוכל לעמוד באלו? התחיל משה לפייסם: אתם ניצבים היום – הרבה הכעסתם למקום, ולא עשה אתכם כליה, והרי אתם קיימים לפניו."

ובאמת שיש לתמוה: מפני מה לא הוריקו פניהם של ישראל בעת ששמעו מפיו של משה את הקללות שבתורת כהנים, בפרשת בחוקותי, אלא רק בעת כששמעו את צ"ח הקללות? מה טעם לכך?

השיב על כך בדרך צחות, רבי גרשון אשכנזי זצ"ל, שכן הקללות שנאמרו בפרשת בחוקותי, הרי הם נאמרו בלשון רבים. וכבר נאמר במדרש: "אמר רבי יוחנן בשם רבי עקיבא, כל צרה שהיא של יחיד – צרה, ושאינה של יחיד – אינה צרה" (ומכאן מקורו של הפתגם השגור בפי העם: "צרת רבים חצי נחמה"), ולכן הקללות שבפרשת בחוקותי, שנאמרו בלשון רבים, לא הדאיגו במיוחד את בני ישראל, שכך חשב כל אחד בלבו: אין קללות אלו מכוונים אלי, אלא לרבים, לכלל ישראל. ומשום כך לא נצטערו בני ישראל לשמע הקללות ופניהם לא נשתנו ולא הוריקו.

מה שאין כן בפרשתנו, שהקללות בו נאמרו בלשון יחיד, והופנו אל כל יחיד ויחיד בנפרד. הרי שלמשמע הדברים, נצטערו בני ישראל ו"הוריקו פניהם"...

"ותראו את שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמם"

כפילות הלשון והאריכות שבדברי הכתוב: "עץ ואבן, כסף וזהב", על אף שגילולי העובדי כוכבים אין בהם כלום, ואין נפקא מינא בין אם הם מכסף או

חובת הלב

"מעשה מרקחת"

בראש השנה, בין שחרית למוסף, נכנסו גבאי בית המדרש בהולים ודחופים אצל "הרב מטעם" וביקשוהו להכריע בשאלה חשובה מאוד:

זה שעה ארוכה שהשופר שלנו מתעקש ואינו מוציא הגה. אנחנו נבוכים מאוד, כי יש בינינו חילוקי דעות. זה אומר: צריך לומר ויהי נועם, וזה אומר שצריך להשרות את השופר בחומץ. באנו איפוא, לשמוע את חוות דעתו של כבוד הרב.

הרב שהיה גם דוקטור לרפואה, בחן את השאלה בעיון רב, ולבסוף הפטיר ואמר: אני מציע שנערבב את שתי התרופות יחד – מנה אחת חומץ ומנה אחת ויהי נועם...